

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 120

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 7 februarie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI	
3. — Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 166/2016 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 840 din 14 decembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României	3–7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.243. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind completarea unor reglementări contabile	7
ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR	
6. — Decizie privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Hotărârii arbitrale nr. 1/2018 din 22.01.2018 în Dosarul arbitral nr. 1/2017 a Corpului de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor din 22.01.2018 privind stabilirea formei finale a Metodologiei având ca obiect utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organismele de radiodifuziune	8–15

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****pentru modificarea Hotărârii Senatului nr. 166/2016
privind aprobarea componenței numerice și nominale
a comisiilor permanente ale Senatului**

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) și art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 48 și 49 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Hotărârea Senatului nr. 166/2016 privind aprobarea componenței numerice și nominale a comisiilor permanente ale Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1043 din 23 decembrie 2016, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. 4 — Componența Comisiei economice, industriei și servicii, domnul senator Pavel Marian — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat se include în componența comisiei în locul domnului senator Smarandache Miron-Alexandru — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.

2. La anexa nr. 8 — Componența Comisiei pentru apărare, ordine publică și siguranță națională, domnul senator Marin Nicolae — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat se include în componența comisiei în locul domnului senator Salan Viorel — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.

3. La anexa nr. 14 — Componența Comisiei pentru egalitatea de șanse, domnul senator Dumitrescu Iulian — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal se include în componența comisiei în locul domnului senator Pîrvulescu Eugen — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal.

4. La anexa nr. 15 — Componența Comisiei pentru dezvoltare regională, administrarea activelor statului și privatizare, domnul Manoliu Dan — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat se include în componența comisiei în locul domnului senator Pavel Marian — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.

5. La anexa nr. 19 — Componența Comisiei permanente a românilor de pretutindeni, domnul senator Dumitrescu Iulian — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal se include în componența comisiei în locul domnului senator Vela Ion-Marcel — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal.

6. La anexa nr. 20 — Componența Comisiei pentru transporturi și energie, domnul senator Smarandache Miron-Alexandru — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat se include în componența comisiei în locul domnului senator Manoliu Dan — Grupul parlamentar al Partidului Social Democrat.

7. La anexa nr. 21 — Componența Comisiei pentru mediu, domnul senator Pîrvulescu Eugen — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal se include în componența comisiei în locul doamnei senator Pauliuc Nicoleta — Grupul parlamentar al Partidului Național Liberal.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 5 februarie 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 5 februarie 2018.
Nr. 3.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 840**

din 14 decembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României, excepție ridicată de Dănuț Cristian Matei în Dosarul nr. 47.020/3CAF/2012* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.057D/2016.

2. La apelul nominal se prezintă autorul excepției de neconstituționalitate și reprezentantul Ministerului Afacerilor Externe, consilierul juridic Gabriel Gelu Stanciu.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care pune concluzii de admitere a criticilor de neconstituționalitate, arătând că Legea nr. 269/2003 reprezintă un act normativ prin care se consacră statutul special al unor funcționari publici, diferit de cel reglementat de Legea nr. 188/1999. Împrejurarea că, în temeiul textului de lege criticat, un aspect important al carierei persoanelor care au calitatea de membri ai Corpului diplomatic și consular al României, și anume stabilirea comisiei pentru trimiterea în misiune permanentă în străinătate, precum și a condițiilor și modalităților de desfășurare a concursului, se realizează prin ordin al ministrului afacerilor externe, act administrativ inferior legii, dar care completează legea, aduce atingere prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție privind previzibilitatea și accesibilitatea legii și celor ale art. 15 alin. (1) din Constituție, în sensul că diplomaților le sunt impuse alte condiții/obligații decât cele stabilite prin lege. Autorul invocă jurisprudența Curții Constituționale în cazuri similare speței sale. Mai mult, apreciază că dispozițiile legale criticate sunt contrare și prevederilor art. 41 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene.

4. Reprezentantul Ministerului Afacerilor Externe solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, susținând că membrii Corpului diplomatic și consular al României sunt funcționari publici cu statut special, dar care nu încheie raporturi de serviciu, ci raporturi de muncă, desfășurate în baza unor contracte individuale de muncă. În ceea ce privește prerogativa ministrului afacerilor externe de a emite ordine, aceasta este prevăzută de lege și nu încalcă nicio normă constituțională.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că nu există similitudine juridică între situațiile analizate

în prealabil de Curte, astfel că precedentul judiciar nu se impune în cauza de față. Stabilirea unor condiții și modalități pentru concursul organizat în vederea trimiterii în misiune permanentă în străinătate nu reprezintă aspecte esențiale ale raportului de muncă, actul administrativ putând fi atacat în fața instanței judecătorești, potrivit normelor contenciosului administrativ.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Încheierea din 4 octombrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 47.020/3CAF/2012*, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României.** Excepția a fost ridicată de Dănuț Cristian Matei, reclamant într-o cauză în contradictoriu cu Ministerul Afacerilor Externe, care are ca obiect anularea unor acte administrative.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul arată că Legea nr. 269/2003 este lege specială în sensul prevederilor art. 1 alin. (2) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și a fost adoptată în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, potrivit căroră: „(1) Pot beneficia de statute speciale funcționarii publici care își desfășoară activitatea în cadrul următoarelor servicii publice: [...] d) serviciile diplomatice și consulare;”. Potrivit art. 5 alin. (2) lit. a) și b) din lege, „(2) Prin statutele speciale prevăzute la alin. (1) se pot reglementa: a) drepturi, îndatoriri și incompatibilități specifice, altele decât cele prevăzute de prezenta lege; b) funcții publice specifice.”

8. Autorul excepției susține că, potrivit art. 1 alin. (2) al Legii nr. 269/2003, membrii Corpului diplomatic și consular al României (C.D.C.R.) „au un statut socioprofesional specific, conferit de atribuțiile și răspunderile ce le revin pentru înfăptuirea politicii externe a României, conform prevederilor prezentei legi”, iar admiterea în C.D.C.R. este condiționată de dreptul candidatului de a ocupa „o funcție publică, conform prevederilor Constituției și legilor în vigoare” [art. 17 lit. a) din lege]. Din aceste considerente, la fel ca polițiștii, alături de care sunt nominalizați în mod expres de Legea nr. 188/1999, diplomații sunt funcționari publici cu statut special al căror raport de serviciu ia naștere în urma reușitei candidaților la concursul de admitere în C.D.C.R., urmată de numirea în funcția diplomatică prin ordin al ministrului afacerilor externe și de obligația de a depune jurământul de credință față de statul român. Din cuprinsul Legii nr. 269/2003 reiese că statutul juridic al membrilor C.D.C.R. cunoaște elemente derogatorii de la dispozițiile generale care reglementează raporturile de muncă, respectiv Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, diplomaatul fiind subiect al unui raport de serviciu, raport care ia naștere, se execută și încetează în condițiile speciale impuse de Legea nr. 269/2003. Având în vedere faptul că diplomații au un statut socioprofesional distinct, au și drepturi specifice, printre care cel referitor la promovarea „în funcții diplomatice și consulare în administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe ori la

misiunile diplomatice și oficiile consulare, în raport cu gradul diplomatic sau consular deținut, vechimea în muncă diplomatică sau consulară și experiența dobândită". Dreptul de a desfășura o însemnată parte din activitatea lor profesională în misiune permanentă în străinătate este specific executării raportului de serviciu al diplomaților, fiind echivalent cu dreptul la muncă. Legea nr. 269/2003 prevede că perioadele de activitate de 3—4 ani în misiune în străinătate (art. 35 alin. 5) alternează cu perioade de activitate, de regulă de un an, în administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe (art. 46). Ocuparea posturilor vacante din serviciul exterior se face prin concurs, în condițiile legii. Concursurile de trimitere în misiune permanentă a membrilor C.D.C.R. fac obiectul cap. V art. 35 al Legii nr. 269/2003 unde, la alin. (1), se prevede că „*Membrii Corpului diplomatic și consular al României, cu excepția ambasadorilor și a consulilor generali, sunt trimiși în misiune permanentă în străinătate, prin concurs, în funcție de gradul diplomatic sau consular*". La alin. (2) se dispune: „*Comisia pentru trimiterea în misiune permanentă în străinătate, precum și condițiile și modalitățile de desfășurare a concursului se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor externe*", iar la art. 69 se prevede că „*Hotărârile Guvernului și ordinele ministrului afacerilor externe emise în aplicarea prezentei legi se vor adopta în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia*". Autorul excepției susține că, la data de 27 august 2003, ministrul afacerilor externe a emis Ordinul nr. 1.264, care nu a fost niciodată publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I. Prin nepublicare acest ordin este inaccesibil și are caracter imprevizibil, fiind sustras controlului de legalitate, garantat de art. 126 din Constituție.

9. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului (Cauza *Petra împotriva României*), publicarea actelor cu caracter normativ date în executarea legii este obligatorie pentru asigurarea accesibilității acestora. Având în vedere cele ce preced, autorul excepției apreciază că prin nepublicarea de către Ministerul Afacerilor Externe a actelor administrative normative pentru aplicarea Legii nr. 269/2003 și prin refuzul sistematic al ministerului de a le face cunoscute atât membrilor Corpului diplomatic și consular al României — direct interesați să ia cunoștință de actele normative prin care își exercită drepturile specifice și care le reglementează parcursul de carieră —, cât și publicului care are dreptul să ia cunoștință de modul în care este organizat și reglementat un serviciu public important al României, dispozițiile legale criticate suferă de grave vicii de neconstituționalitate.

10. În condițiile în care, ocuparea unui post în serviciul exterior reprezintă unul dintre cele mai importante aspecte ale activității diplomaților prin care se execută raportul de serviciu al acestora în condițiile speciale create de prevederile Legii nr. 269/2003, constituind nu numai un important aspect al parcursului de carieră diplomatică, ci și executarea unui drept special prevăzut de legea dedusă controlului constituțional, stabilirea regulamentului de organizare și desfășurare a concursurilor pentru ocuparea posturilor vacante din serviciul exterior trebuie reglementată prin lege organică, respectiv prin Legea nr. 269/2003, legiferarea fiind un atribut inalienabil al legiuitorului, Parlamentul României. Autorul excepției susține că, prin delegarea acestei atribuții către un membru al Guvernului, se încalcă dispozițiile art. 1 alin. (4) și ale art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, ordinele cu caracter normativ pe care le poate emite un membru al Guvernului trebuind să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise, neputând conține soluții care să contravină prevederilor acestora. De asemenea, lăsând la latitudinea unui membru al Guvernului să stabilească în cadrul metodologiilor de concurs condiții/obligații, norma criticată încalcă prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție privind previzibilitatea și accesibilitatea

legii și cele ale art. 15 alin. (1) din Constituție, în sensul că diplomaților le sunt impuse alte condiții/obligații decât cele stabilite prin lege.

11. Referitor la jurisprudența Curții Constituționale, autorul excepției menționează că, prin Decizia nr. 637 din 13 octombrie 2015, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate pentru o cauză similară, respectiv a art. 26 alin. (3) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, legile speciale care reglementează activitatea acestor funcționari publici fiind atinse de aceleași vicii de neconstituționalitate.

12. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind întemeiată, arătând că sunt aplicabile *mutatis mutandis* considerentele reținute de Curtea Constituțională în Decizia nr. 637 din 13 octombrie 2015.

13. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Guvernul** apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. Astfel, în raport cu prevederile art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, textul criticat reglementează doar faptul că, prin ordin al ministrului, se stabilesc comisia, condițiile și modalitățile de desfășurare a concursului, iar nu exercitarea raporturilor de serviciu sau alte aspecte ce vizează cariera diplomatului. Textul de lege criticat nu face vorbire despre condițiile pe care trebuie să le îndeplinească personalul diplomatic pentru a putea fi selectat în vederea ocupării unui post vacant în Serviciul Exterior (care sunt condiții privind exercitarea funcției), ci doar de condițiile de desfășurare a concursului. Dacă ordinul criticat conține prevederi care depășesc sfera de reglementare circumscrisă de prevederile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 269/2003, atunci conținutul acestuia poate fi contestat în fața instanțelor judecătorești. Din perspectiva principiului ierarhiei actelor normative, întrucât ordinul nu cuprinde aspecte care afectează/circumstanțiază statutul diplomatului, ci doar aspecte privind organizarea tehnică, practică, procedurală a concursului, el nu conține dispoziții privind executarea raporturilor de serviciu. În măsura în care ordinul reglementează alte aspecte decât cele stabilite prin prevederile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 269/2003, aceste critici nu pot face obiectul unei analize de constituționalitate, ci eventual al unei acțiuni în fața instanței de contencios administrativ.

15. **Avocatul Poporului** arată că membrii corpului diplomatic și consular sunt, de regulă, diplomați de carieră și au un statut socio-profesional specific, conferit de atribuțiile și răspunderile ce le revin pentru înfăptuirea politicii externe a României. Potrivit dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Legea nr. 269/2003, statutul Corpului diplomatic și consular al României se completează cu prevederile cuprinse în legislația muncii și în statutul funcționarilor publici, iar conform prevederilor art. 5 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 188/1999, pot beneficia de statute speciale funcționarii publici care își desfășoară activitatea în cadrul serviciilor diplomatice și consulare. Din prisma celor enunțate, analizând critica de neconstituționalitate a art. 35 alin. (2) din Legea nr. 269/2003, față de art. 73 alin. (3) lit. j), apreciază că modalitățile și condițiile de desfășurare a concursului pentru trimiterea în misiune permanentă în străinătate a membrilor Corpului diplomatic și consular al României pot fi stabilite prin ordin al ministrului afacerilor externe. Această atribuție a ministrului afacerilor externe de a adopta norme secundare în vederea desfășurării concursului pentru trimiterea în misiune permanentă în străinătate a membrilor Corpului diplomatic și consular al României îi conferă o anumită marjă de apreciere, menită să asigure normelor administrative acea flexibilitate

necesară bunei organizări a concursului, în funcție de aspecte care pot diferi de la un an la altul, de la un concurs la altul, cum ar fi, spre exemplu, numărul de posturi care pot fi ocupate, modificările care intervin în conținutul bibliografiei etc. În atare condiții, principiul separației și echilibrului puterilor în stat nu este înfrânt, deoarece nu se realizează delegarea unei atribuții ce aparține în exclusivitate legiuitorului către un membru al Guvernului. De asemenea, dispozițiile criticate respectă și componenta constituțională referitoare la previzibilitatea și accesibilitatea legii, întrucât personalul vizat se poate raporta la un act normativ emis în temeiul legii, fiind în măsură să își adapteze conduita în mod corespunzător și să aibă reprezentarea precisă a derulării concursului pentru trimiterea în misiune permanentă în străinătate a membrilor Corpului diplomatic și consular al României.

16. **Președinții Senatului și Camerei Deputaților** nu au comunicat punctul lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 23 iunie 2003. Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*Comisia pentru trimiterea în misiune permanentă în străinătate, precum și condițiile și modalitățile de desfășurare a concursului se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor externe.*”

19. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) și (5) privind principiul separației și echilibrului puterilor — legislativă, executivă și judecătorească — în cadrul democrației constituționale și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, în art. 15 alin. (1) referitor la universalitatea drepturilor și în art. 73 alin. (3) lit. j) privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici.

20. Analizând criticile de neconstituționalitate, Curtea observă că Legea nr. 269/2003 reglementează statutul socio-profesional al membrilor Corpului diplomatic și consular al României, care sunt, de regulă, diplomați de carieră, îndeplinind atribuțiile și răspunderile ce le revin pentru îndeplinirea politicii externe a României. Potrivit art. 2 din lege, au calitatea de membri ai Corpului diplomatic și consular al României: ministrul afacerilor externe, secretarii de stat și subsecretarii de stat, secretarul general și secretarul general adjunct din Ministerul Afacerilor Externe, aceștia fiind membri de drept pe durata exercitării funcției publice din cadrul ministerului. De asemenea au calitatea de membri și personalul diplomatic și consular care își desfășoară activitatea în administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe, la ambasadele, misiunile permanente pe lângă organizațiile internaționale și oficiile consulare ale României, inclusiv persoanele provenind de la Departamentul de Comerț Exterior și de la alte ministere și instituții, pe perioada trimiterii lor în misiune în străinătate cu grade diplomatice sau consulare. Cu privire la aceștia, legea prevede că membrii Corpului diplomatic și consular al României, cu excepția ambasadurilor și a consulilor generali, sunt trimiși în misiune

permanentă în străinătate, prin concurs, în funcție de gradul diplomatic sau consular. Reglementarea legală referitoare la condițiile de desfășurare a concursului este cuprinsă în art. 35 alin. (2), dispoziția criticată în prezenta cauză, care dispune că, prin ordin al ministrului afacerilor externe se stabilesc comisia pentru trimiterea în misiune permanentă în străinătate, precum și condițiile și modalitățile de desfășurare a concursului.

21. Membrii Corpului diplomatic și consular al României ocupă, în administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe și la misiunile diplomatice și oficiile consulare, funcțiile diplomatice și consulare echivalente gradelor diplomatice (ambasador, ministru plenipotențiar, ministru-consilier, consilier diplomatic, secretar I, secretar II, secretar III) sau consulare (consul general, consul, viceconsul, agent consular) pe care le dețin.

22. Curtea reține că, așa cum a statuat în jurisprudența sa constantă (de exemplu, Decizia nr. 172 din 24 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 25 aprilie 2016), statutul juridic al unei categorii de personal este reprezentat de dispozițiile de lege referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă, în care se află respectiva categorie. Referitor la statutul membrilor Corpului diplomatic și consular al României, potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, „*Pot beneficia de statute speciale funcționarii publici care își desfășoară activitatea în cadrul următoarelor servicii publice: [...] d) serviciile diplomatice și consulare.*” Dispozițiile art. 5 alin. (3) din lege prevăd că, în cazul statulelor speciale aplicabile serviciilor diplomatice și consulare, dispozițiile speciale pot reglementa drepturi, îndatoriri și incompatibilități specifice, altele decât cele prevăzute de Legea nr. 188/1999, precum și cu privire la carieră. În temeiul acestor norme cu caracter de drept comun în materia statutului funcționarului public, legiuitorul a adoptat Legea nr. 269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României, care, la art. 1 alin. (2), prevede că membrii acestui corp „*au un statut socioprofesional specific, conferit de atribuțiile și răspunderile ce le revin pentru îndeplinirea politicii externe a României, conform prevederilor prezentei legi.*” Admiterea în acest corp profesional este condiționată de constatarea dreptului candidatului „*de a ocupa o funcție publică conform prevederilor Constituției și legilor în vigoare*” [art. 17 lit. a) din lege]. Prin urmare, diplomații sunt funcționari publici cu statut special al căror raport de serviciu ia naștere ca urmare a promovării concursului de admitere în Corpul diplomatic și consular al României și numirea în funcția diplomatică prin ordin al ministrului afacerilor externe. Dispozițiile Legii nr. 269/2003 reglementează condițiile de admitere în Corpul diplomatic și consular al României (art. 17—22), depunerea jurământului de credință (art. 21—22), drepturile și obligațiile membrilor Corpului diplomatic și consular al României (art. 23—34), trimiterea în misiune permanentă a membrilor Corpului diplomatic și consular al României la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României (art. 35—48), incompatibilitățile și interdicțiile (art. 49—50), încetarea calității de membru al Corpului diplomatic și consular al României (art. 51—56), răspunderea juridică a membrilor (art. 57—60). Prevederile art. 3 din Legea nr. 269/2003 dispun că aceasta se completează cu prevederile cuprinse în legislația muncii și în Statutul funcționarilor publici, iar, pe perioada cât se află în misiune în străinătate, membrilor Corpului diplomatic și consular li se aplică și prevederile tratatelor la care România este parte, precum și alte reguli care decurg din normele dreptului internațional.

23. Din analiza prevederilor Legii nr. 269/2003, Curtea constată că statutul juridic cunoaște elemente derogatorii de la dispozițiile generale care reglementează raporturile de muncă,

respectiv Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, membrii Corpului diplomatic și consular al României sunt subiecte ai unor raporturi de serviciu, care iau naștere, se execută și încetează în condiții speciale. De aceea, aspectele esențiale ce vizează cele trei elemente ale raporturilor de serviciu se referă în mod intrinsec la statutul acestei categorii profesionale de funcționari publici, statut reglementat prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție. În mod similar a decis Curtea în ceea ce privește categoria polițiștilor, care este nominalizată în mod expres, alături de funcționarii publici care își desfășoară activitatea în serviciile diplomatice și consulare, de Legea nr. 188/1999, în acest sens fiind Decizia nr. 392 din 2 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 11 septembrie 2014, paragraful 17, Decizia nr. 637 din 13 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015, paragraful 24, sau Decizia nr. 244 din 19 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 23 iunie 2016, paragraful 19.

24. În ceea ce privește trimiterea în misiune permanentă a membrilor Corpului diplomatic și consular al României la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, Curtea observă că acest element este parte integrantă a statutului de membru în Corpul diplomatic și consular al României, componentă care vizează executarea raporturilor de serviciu și care este strâns legată de cariera profesională a acestor persoane. Potrivit dispozițiilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 269/2003, exceptând ambasadorii și consulii generali, legiuitorul a condiționat trimiterea în misiune permanentă la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României de îndeplinirea a două cerințe cumulative: prima, ca persoana să aibă calitatea de membru al Corpului diplomatic și consular al României, și a doua, ca persoana să promoveze concursul organizat în acest scop, în funcție de gradul diplomatic sau consular.

25. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 269/2003, Curtea constată că aceasta este întemeiată, din perspectiva argumentelor care vor fi expuse în continuare.

26. În primul rând, Curtea observă că, potrivit dispozițiilor supuse controlului de constituționalitate, comisia de concurs pentru trimiterea în misiune permanentă în străinătate, precum și condițiile și modalitățile de desfășurare a concursului se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor externe. Astfel, ordinul ministrului, care este un act administrativ cu caracter normativ, stabilește regulile care guvernează comisia de concurs (modul de constituire, autoritatea competentă să desemneze membrii comisiei, persoanele care pot avea calitatea de membri ai comisiei, competențele comisiei, actele pe care aceasta le adoptă, comisia de soluționare a contestațiilor etc.), condițiile și modalitățile de desfășurare a concursului (condițiile de înscriere ale candidaților, etapele procedurale, stabilirea criteriilor de competență în funcție de care se face selecția, căile de atac împotriva rezultatelor adoptate de comisia de concurs etc.) Așadar, Curtea constată că elementele de conținut ale actului administrativ vizează, în principal, aspecte substanțiale ale procedurii de concurs, a căror îndeplinire/neîndeplinire are ca efect modificarea sau nu a raporturilor de serviciu a membrilor Corpului diplomatic și consular al României, sub aspectul executării acestor raporturi la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României din străinătate. Prevederile ordinului ministrului de resort nu au un caracter tehnic, organizatoric, ci stabilesc condiții de fond privind organizarea concursului, cu consecințe directe asupra carierei

membrilor acestui corp profesional, care presupun o modificare atât a atribuțiilor (a felului muncii), a locului muncii, cât și a salarizării.

27. Prin urmare, întrucât aceste aspecte vizează elemente esențiale ale raporturilor de serviciu, care se referă în mod intrinsec la statutul juridic al acestei categorii profesionale, ele nu pot fi reglementate decât prin lege organică, potrivit art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție. Cu toate acestea, prin dispozițiile de lege criticate, reglementarea este dată în competența ministrului afacerilor externe care, printr-un act administrativ cu o putere juridică inferioară legii, este abilitat să reglementeze procedura și condițiile în care pot fi modificate raporturile de serviciu ale membrilor Corpului diplomatic și consular al României. Or, potrivit Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, ordinele cu caracter normativ se emit numai pe baza și în executarea legii și trebuie să se limiteze strict la cadrul stabilit de actele pe baza și în executarea cărora au fost emise, fără ca prin acestea să poată fi completată legea. Ordinul ministrului afacerilor externe, reglementând cu privire la procedura și condițiile în care pot fi modificate raporturile de serviciu, adaugă la lege, cu încălcarea principiului legalității și a normelor de tehnică legislativă menționate. În aceste condiții, Curtea constată că dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 269/2003 aduc atingere prevederilor cuprinse în art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție.

28. Mai mult, Curtea reține că prin delegarea unei atribuții ce aparține în exclusivitate legiuitorului către un membru al Guvernului sunt încălcate și prevederile art. 1 alin. (4) din Constituție referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, precum și art. 1 alin. (5) din Constituție, în componenta sa referitoare la previzibilitatea și accesibilitatea legii, întrucât personalul vizat, care se poate raporta, în aceste condiții, doar la prevederile lacunare ale legii, nu este în măsură să își adapteze conduita în mod corespunzător și nici să aibă reprezentarea precisă a executării raporturilor de serviciu. Astfel, emiterea unor acte cu caracter administrativ ce au caracter infralegal determină o stare de incertitudine juridică, acest gen de acte având, de obicei, un grad sporit de schimbări succesive în timp. Considerentele reținute de Curte prin Decizia nr. 637 din 13 octombrie 2015, precitată, paragraful 31, și prin Decizia nr. 803 din 24 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 18 ianuarie 2016, paragraful 17, se aplică *mutatis mutandis* și în cauza de față.

29. De asemenea, Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a statuat că o dispoziție legală trebuie să fie precisă, neechivocă, să instituie norme clare, previzibile și accesibile, a căror aplicare să nu permită arbitrarul sau abuzul. Norma juridică trebuie să reglementeze în mod unitar, uniform, să stabilească cerințe minimale aplicabile tuturor destinatarilor săi (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 17 din 21 ianuarie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 30 ianuarie 2015). Or, în cazul de față, lăsând la latitudinea ministrului de resort stabilirea unor elemente esențiale ale raportului de serviciu și, implicit, ale statutului acestei categorii de funcționari publici, legea imprimă un caracter relativ, nepermis, procedurii de modificare a raporturilor de serviciu.

30. În consecință, Curtea subliniază că, pentru înlăturarea viciului de neconstituționalitate, aspectele esențiale privind trimiterea în misiune permanentă a membrilor Corpului diplomatic și consular al României la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României trebuie să fie reglementate prin lege organică, urmând ca regulile de ordin tehnic, organizatoric ale acestei proceduri să fie explicitate și detaliate prin ordin al ministrului de resort.

31. Pentru toate aceste motive, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Dănuț Cristian Matei în Dosarul nr. 47.020/3CAF/2012* al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 14 decembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,

Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind completarea unor reglementări contabile**

În temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

în baza art. 4 alin. (1) și a art. 44 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — În Planul de conturi general cuprins la punctul 594 din Reglementările contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 963 din 30 decembrie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se introduc conturile 4315 „Contribuția de asigurări sociale (P)”, 4316 „Contribuția de asigurări sociale de sănătate (P)”, 436 „Contribuția asiguratorie pentru muncă (P)” și 646 „Cheltuieli privind contribuția asiguratorie pentru muncă”.

Art. 2. — În Planul de conturi cuprins la punctul 196 din Reglementările contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.844/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1020 și 1020 bis din 19 decembrie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se introduc conturile 4315 „Contribuția de asigurări sociale (P)”, 4316 „Contribuția de asigurări sociale de sănătate (P)”,

436 „Contribuția asiguratorie pentru muncă (P)” și 646 „Cheltuieli privind contribuția asiguratorie pentru muncă”.

Art. 3. — În Planul de conturi general cuprins la punctul 344 din Reglementările contabile pentru persoanele juridice fără scop patrimonial, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 3.103/2017, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 984 din 12 decembrie 2017, se introduc conturile 4315 „Contribuția de asigurări sociale (P)”, 4316 „Contribuția de asigurări sociale de sănătate (P)”, 436 „Contribuția asiguratorie pentru muncă (P)” și 646 „Cheltuieli privind contribuția asiguratorie pentru muncă”.

Art. 4. — Conturile prevăzute la art. 1—3 se utilizează pentru înregistrarea contribuțiilor datorate, potrivit titlului V „Contribuții sociale obligatorii” al Codului fiscal, pentru veniturile realizate începând cu data de 1 ianuarie 2018.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 5 februarie 2018.

Nr. 1.243.

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Hotărârii arbitrale nr. 1/2018 din 22.01.2018 în Dosarul arbitral nr. 1/2017 a Corpului de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor din 22.01.2018 privind stabilirea formei finale a Metodologiei având ca obiect utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organismele de radiodifuziune

În conformitate cu prevederile art. 131² alin. (8) și art. 138 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de Referatul Secretariatului General al Corpului de Arbitri nr. RG II din 447 din 22.01.2018, în baza prevederilor art. 6 alin. (1) și art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu modificările ulterioare,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Hotărârea arbitrală nr. 1/2018 din 22.01.2018 în Dosarul arbitral nr. 1/2017 a Corpului de arbitri de pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor din 22.01.2018 privind stabilirea formei finale

a Metodologiei având ca obiect utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organismele de radiodifuziune.

Art. 2. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe site-ul www.orda.ro.

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Doru Adrian Păunescu

București, 23 ianuarie 2018.
Nr. 6.

HOTĂRÂREA ARBITRALĂ Nr. 1

din 22 ianuarie 2018

privind stabilirea formei finale a Metodologiei având ca obiect utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organismele de radiodifuziune

Dosarul nr. 1/2017

Complet de arbitri:

— Bucur Robert	— președinte
— Chelaru Cristina	— arbitru
— Romașcanu Nicoleta Cristina	— arbitru
— Dimofte Gabriela	— arbitru
— Stângu Lucian	— arbitru

Pe rol se află cererea formulată de UCMR-ADA, Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor (UCMR-ADA), în contradictoriu cu Societatea Română de Radiodifuziune-SRR, Asociația Română de Comunicații Audiovizuale-ARCA, Asociația Radiodifuzorilor Mici și a Micilor Comunicatori de Fonograme (ARMMCF), Asociația Radiourilor Locale și Regionale (ARLR), Europe Development International-R SA-EUROPA FM, A.G. Radio Holding — S.R.L., Grupul Media Camina — S.R.L. (GMC) pentru stabilirea formei finale a Metodologiei având ca obiect utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organismele de radiodifuziune.

Cererile de arbitraj formulate de către UCMR-ADA, ARCA, SRR, ARMMCF au ca temei juridic, așa cum s-a menționat în cererea de inițiere a procedurii, precum și în cererile de arbitraj, dispozițiile art. 131¹ și 131² din Legea nr. 8/1996, cu completările și modificările ulterioare, și au ca obiect stabilirea formei finale a Metodologiei având ca obiect utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organismele de radiodifuziune.

Arbitrajul a fost inițiat prin cererea de arbitraj formulată de UCMR-ADA, cerere înregistrată la Oficiul Român pentru Drepturi de Autor în data de 22.02.2017.

Dezbaterile au avut loc la data de 15.01.2018, fiind consemnate în încheierea de ședință, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Completul, având nevoie de timp pentru a delibera și a da părților posibilitatea de a depune concluzii scrise, în temeiul art. 396 din Codul de procedură civilă, a amânat pronunțarea la data de 18.01.2018, respectiv 22.01.2018. Deliberările au avut loc în data de 18.01.2018, 19.01.2018 și 22.01.2018 la sediul Oficiului Român pentru Drepturi de Autor (ORDA), cu participarea tuturor arbitrilor.

Având în vedere înscrisurile depuse de părți pe durata arbitrajului, cererile și concluziile părților, Completul de arbitri constată:

Constituirea Completului de arbitraj a fost realizată cu respectarea prevederilor art. 131¹ alin. (4) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, părțile fiind convocate pentru tragerea la sorți, în vederea desemnării arbitrilor. Urmare a solicitării UCMR-ADA, prin Decizia ORDA nr. 98/2016 a directorului general al ORDA s-a constituit Comisia pentru negocierea Metodologiei privind utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organismele de radiodifuziune formată din UCMR-ADA, organismul de gestiune colectivă reprezentativ din domeniul drepturilor de autor de opere muzicale, pe de o parte, și utilizatori, respectiv Societatea Română de Radiodifuziune (SRR), Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA), Asociația Radiodifuzorilor Mici și a Micilor Comunicatori de Fonograme (ARMMCF), Asociația Radiourilor Locale și Regionale (ARLR), Europe Development — R SA, A.G. Radio Holding — S.R.L., Grupul Media Camina — S.R.L. (GMC), pe de altă parte.

UCMR-ADA, precum și ARMMCF, SRR și ARCA au depus proiecte distincte de metodologie, ce au făcut obiectul negocierilor dintre părți, conform proceselor-verbale de negociere din 10.10.2016, 25.10.2016, 28.10.2016 și 07.11.2016.

Prin cererea de arbitraj precizată la termenul din 15.01.2018, întemeiată pe dispozițiile art. 131² din Legea nr. 8/1996, cu completările și modificările ulterioare, UCMR-ADA a solicitat stabilirea formei finale a Metodologiei având ca obiect utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organismele de radiodifuziune. În motivarea cererii, UCMR-ADA arată că, urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 261/2015, prin Decizia ORDA nr. 165/2015 a fost constituită Comisia de negociere a remunerațiilor prevăzută de Protocolul având drept obiect Metodologia privind utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organismele de radiodifuziune și, cu toate că au existat mai multe runde de negocieri, părțile nu au putut ajunge la un consens în ceea ce privește forma finală a Metodologiei privind utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organismele de radiodifuziune. UCMR-ADA arată că potrivit art. 123¹ alin. (2) lit. d) din Legea nr. 8/1996, cu completările și modificările ulterioare, gestiunea colectivă este obligatorie în cazul radiodifuzării operelor muzicale, iar UCMR-ADA îi reprezintă pe toți titularii de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale, indiferent dacă i-au acordat sau nu mandat în acest sens. UCMR-ADA susține că la stabilirea remunerațiilor trebuie să se țină cont de criteriile reglementate de art. 131¹ din Legea nr. 8/1996, cu completările și modificările ulterioare, coroborate cu cele prevăzute la punctul 3 al articolului unic al Legii nr. 261/2015, cu prevederile art. 11 bis al Convenției de la Berna, ratificată de România prin Legea nr. 77/1998, cu prevederile din Recitalul nr. 31 și ale art. 16 alin. (2) din Directiva 2014/26/UE.

Prin cererea reconvențională la cererea de arbitraj formulată de UCMR-ADA, completată și precizată la termenele ulterioare, ARMMCF, în temeiul dispozițiilor art. 131¹ alin. (1)—(3), art. 154 alin. (3) din Legea nr. 8/1996, cu completările și modificările ulterioare, art. 11 bis din Convenția de la Berna, art. 102 lit. a din TFUE, hotărârile preliminare pronunțate de CJUE în cauzele C-52/07, C-245/00, a propus o altă formă a Metodologiei având ca obiect utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organismele de radiodifuziune. În motivarea cererii, ARMMCF solicită, în principal, în raport cu prevederile art. 44 coroborat cu art. 123¹ alin. (1) lit. d) din Legea nr. 8/1996, cu completările și modificările ulterioare, exceptarea operelor muzicale create ca atribuție de serviciu din obiectul remunerațiilor ce fac obiectul prezentei metodologii; introducerea unei prevederi vizând nulitatea de drept a clauzelor metodologiei care sunt sau vor deveni contrare unor dispoziții legale; solicită stabilirea instanței competente teritorial să soluționeze litigiile privind executarea obligațiilor utilizatorilor prevăzute în metodologie; solicită stabilirea dobânzii legale de la data scadenței cu privire la întârzierile la plata remunerației; solicită ca, la cererea motivată a oricărui utilizator, organismul de gestiune colectivă desemnat de Oficiul Român pentru Drepturi de Autor drept colector să aibă obligația să pună, prin mijloace electronice, la dispoziția utilizatorului, informațiile deținute cu privire la titularii de drepturi de autor, direcți sau indirecti, și solicită modificarea clauzei vizând momentul intrării în vigoare a metodologiei și a modificărilor aferente.

Prin cererea comună de arbitraj depusă la termenul din 10.04.2017 de ARCA, SRR, SC A.G. RADIO HOLDING, EUROPE DEVELOPMENT INTERNATIONAL-R SA, GMC, ARLR au propus o altă formă a Metodologiei având ca obiect utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organismele de radiodifuziune. În motivarea cererii solicită să se aibă în vedere stabilirea corectă a terminologiei utilizate în

conținutul metodologiei raportat la dispozițiile prevăzute în Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile prevăzute de Legea nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare; solicită exceptarea operelor muzicale create ca atribuție de serviciu din obiectul remunerațiilor ce fac obiectul prezentei metodologii; solicită stabilirea procentului, precum și a bazei de calcul prin raportare la practica europeană, Directiva 26/2014/EU, jurisprudența națională indicată și hotărârile preliminare pronunțate de CJUE în cauzele C-52/07, C-245/00.

Având în vedere excepțiile invocate și susținute oral la termenul din data de 15.01.2018, Completul de arbitri urmează a soluționa cu prioritate aceste excepții.

Referitor la excepția de neкомпetență generală a Corpului de arbitri de pe lângă ORDA de a soluționa cererea SRR de stabilire a aplicabilității sau nu a TVA în cazul remunerațiilor reprezentând drepturile de autor, invocată de către UCMR-ADA, Completul de arbitri o respinge ca rămasă fără obiect având în vedere că la termenul din 15.01.2018, UCMR-ADA, pe de o parte, și utilizatorii, pe de altă parte, au ajuns la un acord, în sensul că înțeleg să nu se mai facă referiri în cuprinsul metodologiei cu privire la taxa pe valoarea adăugată (TVA).

Completul de arbitri ia act, de asemenea, și de acordul părților din prezentul arbitraj de a se folosi doar sintagma „dobândă legală penalizatoare”, și nu sintagma utilizată de UCMR-ADA în conținutul pct. 12 din propunerea sa, respectiv: „dobânzile penalizatoare prevăzute de lege pentru raporturile dintre profesioniști.”

Referitor la excepția tardivității completării cererii reconvenționale formulate de către ARMMCF și SRR, invocată de UCMR-ADA, Completul de arbitri o respinge ca neîntemeiată având în vedere că obiectul arbitrajului îl reprezintă stabilirea formei finale a metodologiei care este atributul arbitrilor potrivit dispozițiilor art. 131² alin. (7) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, iar singurul caz de decădere din dreptul de a propune probe și concluzii și, prin analogie, de a formula pretenții noi, este cel indicat de art. 131² alin. (6) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, respectiv neplata în termen a onorariului.

Referitor la excepția tardivității pe cererile depuse la dosar, formulată de EUROPE DEVELOPMENT INTERNATIONAL ROMÂNIA-R SA, Completul de arbitri o respinge ca neîntemeiată, motivat de faptul că obiectul litigiului dedus arbitrajului este indicat prin cererea de inițiere a arbitrajului formulată de oricare dintre părți sau prin orice altă cerere reconvențională/completatoare, ca urmare a eșuării negocierilor, arbitrii fiind investiți de părți, în spiritul legii, să stabilească forma finală a metodologiei. Investiția Corpului de arbitri s-a făcut tocmai în acest scop.

Referitor la excepția inadmisibilității formulării, prin cererea reconvențională, a unor propuneri noi privind dispozițiile metodologiei supuse negocierii și arbitrajului, excepție invocată de UCMR-ADA, Completul de arbitri o apreciază ca fiind o apărare pe fondul cauzei, urmând a o avea în vedere la soluționarea cauzei.

Referitor la excepția autorității de lucru judecat a Deciziei civile nr. 271A/02.11.2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.731/2/2017, privind veniturile care constituie baza de calcul al remunerațiilor, invocată de UCMR-ADA, Completul de arbitri constată că nu există identitate de părți, obiect și cauză, iar chestiunile litigioase dezbătute în decizia mai sus precizată nu formează obiectul prezentei metodologii, fiind vorba de o altă categorie de utilizatori, în speță organisme de televiziune, urmând a o respinge ca nefondată.

După încheierea dezbaterilor de la termenul din 15.01.2018, părțile au depus concluzii scrise, Completul de arbitri urmând a avea în vedere doar susținerile ce au fost discutate în

contradictoriu, nu și pretențiile noi formulate prin concluziile scrise depuse după închiderea dezbaterilor.

Având în vedere cererile și înscrisurile depuse de părți, Completul arbitral reține:

1. Părțile au rămas în divergență cu privire la includerea sau neinclusiunea denumirii UCMR-ADA în cuprinsul Metodologiei, includerea sau nu în remunerațiile prevăzute de prezenta metodologie a operelor muzicale create de angajații utilizatorului în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu și utilizarea în activitatea de radiodifuzare a operelor orfane.

Completul de arbitri consideră că nu se impune introducerea denumirii organismului de gestiune colectivă UCMR-ADA în conținutul metodologiei întrucât ne aflăm pe tărâmul gestiunii colective obligatorii, astfel cum este definită de art. 123¹ alin. (1) lit. d) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, colectarea remunerațiilor realizându-se atât pentru membri, cât și pentru nemembri ai organismului de gestiune desemnat colector. Metodologia cu aplicabilitate pentru viitor nu poate consacra organismul de gestiune colectivă UCMR-ADA drept colector pe domeniu, desemnarea acestuia fiind o atribuție exclusivă a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturi de Autor.

Completul de arbitri consideră întemeiată propunerea formulată de utilizatori, în sensul de a folosi în cuprinsul metodologiei sintagma de „organism de gestiune colectivă desemnat colector prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturi de Autor”.

Sușinerile utilizatorilor cu referire la excluderea din noțiunea de utilizare (utilizator) și, implicit, din baza de calcul al remunerațiilor cuvenite autorilor titulari de drepturi a titularilor și a remunerațiilor aferente contractelor de muncă/contractelor de cesiune și autorizare individuală, precum și a operelor orfane nu pot forma obiectul prezentei metodologii, scopul metodologiei fiind acela de a fixa cadrul legal general valabil și opozabil *erga omnes*, fixând regula în materie cu privire la utilizatori, tipul gestiunii, baza de calcul și procent. Completul de arbitri, având în vedere și dispozițiile art. 44 coroborate cu dispozițiile art. 131¹ alin. (4) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd că: „În cazul în care gestiunea colectivă este obligatorie conform prevederilor art. 123¹, metodologiile se negociază fără a se ține seama de criteriile prevăzute la alin. (1) lit. c) și e), repertoriile fiind considerate repertorii extinse.”, unde art. 131¹ alin. (1) lit. e) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, exceptată de la criteriile de negociere „proporția utilizărilor pentru care utilizatorul a îndeplinit obligațiile de plată prin contracte directe cu titularii”, urmează a le respinge ca nefondate.

De asemenea, Completul de arbitri va avea în vedere și dispozițiile art. 134 alin. (1) și (4) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd că „Exercitarea gestiunii colective încredințate prin contractul de mandat nu poate restrânge în niciun fel drepturile patrimoniale ale titularilor”, iar „În exercitarea mandatului, în condițiile prezentei legi, organismelor de gestiune colectivă nu li se transferă sau nu li se transmit drepturi de autor și drepturi conexe ori utilizarea acestora”, motiv pentru care califică aceste susțineri ca apărări cu caracter individual ale utilizatorului, apărări ce pot fi expuse în negocierea licenței cu organismul de gestiune colectivă sau, eventual, în fața unei instanțe judecătorești pentru determinarea remunerației datorate.

Completul de arbitri, având în vedere solicitarea utilizatorilor ca parte integrantă din prezenta metodologie să facă parte și „Modelul contractului-autorizație licență neexclusivă având ca obiect autorizarea difuzării operelor muzicale protejate prin dreptul de autor” — prevăzut în anexa nr. 1, constată că la proiectele de metodologie transmise nu există nicio anexă, draft de contract-autorizație licență neexclusivă, respectiv faptul că

conținutul unui astfel de contract se poate negocia și stabili doar de părți, fiind direct aplicabile atât dispozițiile din legea dreptului de autor, legea specială, cât și dispozițiile Codului civil, motiv pentru care urmează a le respinge.

Completul de arbitri stabilește conținutul art. 1 din Metodologia având ca obiect utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organismele de radiodifuziune ca fiind:

Art. 1. — Utilizarea de către organismele de radiodifuziune a operelor muzicale aflate în termenul legal de protecție se poate face în baza unei autorizații licență neexclusivă eliberată de organismul de gestiune colectivă desemnat colector prin decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturi de Autor al remunerațiilor prevăzute de prezenta metodologie.

2. Părțile au rămas în divergență cu privire la noțiunea de utilizator, precum și cu privire la termenul de „post de radio”, folosit în proiectul de metodologie depus de UCMR-ADA, față de termenul „serviciu de programe de radiodifuziune” sau „organism de radiodifuziune”, propus de utilizatori.

Completul de arbitri, în urma analizei tuturor propunerilor părților, constată că Legea nr. 8/1996, în art. 113—116 din secțiunea consacrată drepturilor organismelor de radiodifuziune și televiziune, utilizează aceeași terminologie cu cea din Legea audiovizualului nr. 504/2002 și apreciază că definirea utilizatorului prin referire la licența audiovizuală eliberată de Consiliul Național al Audiovizualului, în temeiul Legii audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, suplinesește solicitările divergente ale părților și nu mai face necesară introducerea de definiții suplimentare în cadrul metodologiei.

Astfel, Completul de arbitri stabilește conținutul art. 2 din metodologie, ca fiind:

Art. 2. — Prin *utilizator* se înțelege orice persoană fizică autorizată sau persoană juridică, deținătoare a unei licențe audiovizuale acordate de Consiliul Național al Audiovizualului, care radiodifuzează, prin orice mijloc sau procedeu, opere muzicale, în cadrul unui serviciu de programe de radiodifuziune, astfel cum este definită radiodifuzarea prin art. 15¹ din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

3. Părțile au rămas în divergență cu privire la informațiile necesare a fi comunicate organismului de gestiune colectivă desemnat colector în vederea eliberării autorizației de licență neexclusivă.

Completul de arbitri apreciază că, în condițiile în care art. 130 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, prevede că organismele de gestiune colectivă au obligația „să acorde autorizații neexclusive utilizatorilor, la cererea acestora, efectuată înainte de utilizarea repertoriului protejat, în schimbul unei remunerații, prin licență neexclusivă în forma scrisă”, sunt edificatoare informațiile privind datele de identificare ale utilizatorului, denumirea serviciului de programe de radiodifuziune, copii ale licenței/licențelor audiovizuale eliberate de Consiliul Național al Audiovizualului și ponderea medie estimată a utilizării operelor muzicale în cadrul serviciului de programe de radiodifuziune.

În condițiile în care organismul de gestiune colectivă are obligația emiterii de licență neexclusivă, Completul de arbitri apreciază că nu se poate condiționa încheierea unei licențe de un volum nejustificat și neconcludent de informații.

Completul de arbitri va analiza totodată și propunerile prevăzute la pct. 6—8 din proiectul de metodologie propus de UCMR-ADA, având în vedere terminologia folosită și ipotezele enunțate aflându-se în strânsă legătură cu conținutul art. 3.

UCMR-ADA solicită ca utilizatorii să fie obligați să comunice și următoarele înscrisuri: frecvențele pentru care dețin licență din partea Consiliului Național al Audiovizualului, lista completă

a localităților acoperită de fiecare frecvență, numărul de persoane stabilit recenzate pentru fiecare localitate în care poate fi recepționat postul de radio, respectiv serviciul de programe de radiodifuziune.

Completul de arbitri constată că obligația depunerii acestor înscrisuri derivă din solicitarea aflată la pct. 6—8 din proiectul de metodologie propus de către UCMR-ADA, respectiv în stabilirea unei remunerații minime forfetare, în situația în care suma trimestrială ce ar rezulta în urma aplicării procentului prevăzut la art. 4 asupra bazei de calcul prevăzută la art. 5 ar fi mai mică decât cea prevăzută în tabele propuse în cadrul negocierilor sau o raportare la fiecare frecvență (stație) locală în parte de 0,2 ron/trimestru/fiecare potențial receptor al postului de radio. Plecând de la dispozițiile art. 1311 alin. (2) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, unde se prevede în mod expres că „organismele de gestiune colectivă pot solicita de la aceeași categorie de utilizatori remunerații forfetare sau procentuale, raportate la veniturile obținute din activitatea în cadrul căreia se utilizează repertoriul”, legiuitorul realizând o limitare precisă și fără echivoc în sensul aplicării unor remunerații procentuale sau a unor remunerații forfetare, având în vedere faptul că prin dispozițiile Legii nr. 261/2015 privind modificarea Legii dreptului de autor și a drepturilor conexe au fost precizate dispozițiile cu privire la remunerații minime și criteriile de aplicare, precum și solicitarea părților de stabilire a unei remunerații procentuale determinată pentru fiecare serviciu de programe de radiodifuziune în parte, în mod proporțional cu ponderea de utilizare a operelor muzicale din total timp de emisie, Completul de arbitri urmează a respinge solicitarea UCMR-ADA de stabilire a unei remunerații minime forfetare în sarcina utilizatorilor raportat la suma minimă rezultantă în urma aplicării formulei de calcul privind stabilirea obligației de plată a remunerației. Mai mult decât atât, solicitarea UCMR-ADA de a se stabili o obligație de plată în sarcina utilizatorilor raportat la frecvența pe care acest serviciu de radiodifuziune se emite și nu raportat la serviciul de programe de radiodifuziune este, la acest moment, imposibil de cuantificat din punct de vedere economic, impunând în sarcina utilizatorului de a ține o evidență contabilă paralelă cu cea prevăzută de lege pentru a putea oferi informațiile solicitate de UCMR-ADA, fapt ce ar contraveni dispozițiilor legale în vigoare. De asemenea, propunerea UCMR-ADA de a institui obligația de plată a unei remunerații minime pentru fiecare frecvență deținută de utilizator ar duce la concluzia ca remunerația minimă să fie mai mare decât remunerația de referință, ceea ce nu este echitabil. În acest caz există practică judiciară care a reglementat o situație similară și care poate fi avută în vedere de către Completul de arbitri, respectiv Hotărârea civilă nr. 845/2016, pronunțată la data de 9.11.2016 de către Tribunalul București, Secția a IV-a civilă, prin care s-a redus obligația de plată de la cea corespunzătoare a 12 remunerații, pentru fiecare frecvență, la o singură remunerație pentru un singur serviciu de programe de radiodifuziune.

Având în vedere aspectele menționate mai sus, Completul de arbitri urmează să înlăture în totalitate toate prevederile propuse de UCMR-ADA la pct. 6, 7 și 8 din metodologie.

Astfel, Completul de arbitri stabilește conținutul art. 3 din metodologie ca fiind:

Art. 3. — (1) În scopul încheierii autorizației licență neexclusivă, utilizatorul are obligația să depună, la sediul organismului de gestiune colectivă desemnat colector, o cerere de autorizare semnată de reprezentantul legal, care să cuprindă:

— datele de identificare ale utilizatorului și denumirea serviciului de programe;

— ponderea medie estimată a utilizării operelor muzicale în cadrul serviciului de programe.

(2) Utilizatorii au obligația de a atașa cererii de încheiere a autorizației licență neexclusivă copii de pe licența/licențele audiovizuale eliberate de Consiliul Național al Audiovizualului.

4. Părțile prezentului arbitraj au solicitat Completului de arbitri să stabilească remunerația procentuală determinată pentru fiecare serviciu de programe de radiodifuziune în parte, în mod proporțional, cu ponderea de utilizare a operelor muzicale din totalul timpului de emisie.

Plecând de la susținerea părților, Completul de arbitri, având în vedere, în principal, practica europeană privind rezultatul negocierilor dintre utilizatori și organismele de gestiune colectivă, precum și hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene și legislația națională, dispune stabilirea unei remunerații procentuale direct proporțională cu ponderea utilizării repertoriului gestionat colectiv prin activitatea de radiodifuzare de opere muzicale, iar, în lipsa veniturilor, remunerația urmează a se determina în funcție de cheltuielile ocazionate de utilizarea de opere muzicale în activitatea de radiodifuzare.

Completul de arbitri arată că stabilirea unui procent diferențiat între categorii diferite de utilizatori ar fi contrară regulilor de concurență și de politică economică și ar avea un caracter discriminator față de ceilalți utilizatori existenți pe piața de profil.

În aprecierea Completului de arbitri nu pot fi pe deplin acceptate susținerile SRR-ului, susțineri la care a achiesat și ARCA, prin prisma faptului că remunerația se determină exclusiv prin raportare la veniturile generate de activitatea de utilizare de opere muzicale, și nu prin raportare la situația specială în care se afla utilizatorul (entitate finanțată de la bugetul de stat). Alocația bugetară, în integralitatea ei, nu poate constitui baza de calcul, însă partea care are legătură cu activitatea de radiodifuzare de opere muzicale va intra în baza de calcul al remunerației.

Față de realitățile economice și sociale din prezent și ținând cont de perioada și cuantumul procentului stabilit în metodologia anterioară (Protocolul având drept obiect Metodologia privind utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organismele de radiodifuziune publicată prin Decizia ORDA nr. 432/07.12.2006), Completul de arbitri apreciază că o creștere a procentului la 4% și stabilirea unui procent unic reprezintă o soluție echitabilă pentru toate părțile arbitrajului, atât pentru titularii de drepturi de autor asupra operelor muzicale radiodifuzate, membri sau nemembri ai unui organism de gestiune colectivă, cât și pentru utilizatori.

În justificarea celor mai sus-menționate, Completul de arbitri are în vedere interesul titularilor de opere muzicale de a fi radiodifuzate de utilizatori și de a-și încasa remunerațiile cuvenite. Or, stabilirea unei remunerații procentuale mai mari ar conduce la descurajarea utilizatorilor în promovarea operelor muzicale, concretizată, fie în sustragerea de la plată, fie în falimentarea utilizatorului, consecințe negative care se răsfrâng, în final, asupra autorilor titulari de drepturi.

În plus, nu trebuie pierdut din vedere și faptul că mai există și alte categorii de titulari de drepturi (artiști interpreți, producători de fonograme, autori de opere scrise etc.) care trebuie remunerați pentru utilizarea de opere (muzicale sau nu) și care ar putea fi dezavantajați prin stabilirea unui procent discreționar în favoarea autorilor de opere muzicale.

Procentul de 9% propus de către reprezentantul UCMR-ADA nu are un suport financiar-contabil și nici o argumentație faptică. Simpla trimitere la procentele stabilite în țările europene sau, mai bine zis, criteriul comparației cu practica europeană și

principiul omogenității comparării cu alte state membre, în ceea ce privește strict cuantumul procentului nu poate prevala, în actualul context economic, în fața criteriului privind valoarea economică a utilizării, criteriu impus recent prin Directiva europeană 2014/26. Simpla poziționare geografică a României nu duce la concluzia că procentele aplicabile în țările europene trebuie aplicate și în cazul nostru, fără a ține seamă de contextul economic diferit. Procentul de 9% solicitat de UCMR-ADA este de circa 3 ori mai mare decât procentul maxim aplicabil în prezent și stabilit prin Protocolul având drept obiect Metodologia privind utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organisme de radiodifuziune publicată prin Decizia ORDA nr. 432/07.12.2006. Triplarea procentului existent nu are un suport financiar-contabil și, pe cale de consecință, Completul de arbitri consideră procentul de 9% un procent mult prea mare și care nu poate fi reținut în prezenta metodologie.

Solicitarea SRR de aplicare a unui procent diferențiat, respectiv un procent de 2% pentru SRR și 4% pentru ceilalți utilizatori, nu poate fi primită. Completul de arbitri constată că acest procent este inechitabil și nu poate fi aplicat diferit pentru un singur utilizator. Într-o piață trebuie să existe concurență loială care să ducă la stimularea creației și la promovarea culturii. Prin urmare, procentul aplicabil bazei de calcul trebuie să fie același pentru toți utilizatorii.

Părțile au solicitat stabilirea unei remunerații procentuale în baza unor formule diferite ca și formulare și prezentare, dar care au în realitate același algoritm matematic. Varianta propusă de UCMR-ADA este un procent de 9% din veniturile ce constituie baza de calcul, în cazul în care ponderea utilizării operelor muzicale reprezintă 100% din timpul de emisie, iar în cazul în care ponderea utilizării operelor muzicale este mai mică de 100% din timpul de emisie remunerația să se calculeze după formula $x=9y/100$, unde x reprezintă remunerația cuvenită autorilor, iar y este ponderea radiodifuzării operelor. Varianta propusă de ARMMCF pentru plata remunerației este aplicarea formulei: $R = B \times 4\% \times p\%$, unde $B =$ este „baza de calcul” în lei, 4% este remunerația procentuală datorată și $p\%$ este ponderea utilizării. Varianta propusă de ARCA, SRR, AG Radio Holding, Europe Development International, GMC și ARLR pentru plata remunerației este: aplicarea unui procent de 4% la baza de calcul în cazul unei utilizări a operelor muzicale în pondere de 100% și aplicarea formulei $Pr = 4\% \times Po/100$, unde Pr este procentul ponderat aplicabil bazei de calcul, iar Po este ponderea radiodifuzării operelor muzicale din total timp de emisie.

Completul de arbitri, analizând modalitățile de calcul propuse de părți, apreciază că în determinarea algoritmului de calcul ce va fi avut în vedere pentru calcularea remunerației datorate autorilor de opere muzicale radiodifuzate se vor folosi următorii indicatori, respectiv: veniturile obținute de utilizatori în legătură nemijlocită cu activitatea de radiodifuzare, ponderea de utilizare a repertoriului extins protejat al organismului de gestiune colectivă desemnat colector, procentul de 4% stabilit conform prezentei metodologii.

Completul de arbitri stabilește conținutul art. 4 din metodologie ca fiind:

Art. 4. — Utilizatorii au obligația să plătească organismului de gestiune colectivă, desemnat colector prin decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturi de Autor, o remunerație procentuală trimestrială reprezentând drepturile patrimoniale de autor cuvenite tuturor titularilor de drepturi pentru radiodifuzarea operelor muzicale, după următoarea formulă de calcul:

$$R = B \times 4\% \times P\%, \text{ unde}$$

R — este remunerația cuvenită tuturor titularilor de drepturi pentru radiodifuzarea operelor muzicale;

B — este baza de calcul în lei, determinată conform art. 5 de mai jos pentru fiecare serviciu de programe radiodifuzat;

4% — este remunerația procentuală trimestrială datorată pentru radiodifuzarea operelor muzicale;

$P\%$ — este ponderea utilizării operelor muzicale în totalul timpului de emisie determinată pentru fiecare serviciu de programe radiodifuzat.

5. Părțile au rămas în divergență cu privire la veniturile care vor fi avute în vedere pentru determinarea bazei de calcul la care urmează a se raporta remunerația procentuală.

Baza de calcul asupra căreia se aplică procentul de 4% se constituie din veniturile obținute de utilizator din activitatea de radiodifuziune de opere muzicale fără a fi necesară o enumerare efectivă a tipurilor de venituri.

Reprezentantul UCMR-ADA propune la art. 5 al Metodologiei ca baza de calcul să se raporteze la valoarea cea mai mare din totalitatea veniturilor obținute din activitatea de radiodifuzare, enumerând următoarele: „abonamente/taxa pentru serviciul public de radiodifuziune, publicitate, bartere, sponsorizări, subvenții, alocații, numere suprataxate, concursuri și jocuri radiodifuzate, închirieri spațiu emisie, venituri din radiodifuzări realizate, precum și veniturile realizate de societățile de intermediere a publicității pentru publicitatea difuzată pe posturile radio ale utilizatorului ce nu sunt facturate de către utilizator”.

Reprezentanții utilizatorilor au propus ca baza de calcul să includă totalitatea veniturilor trimestriale obținute de utilizator din activitatea de radiodifuzare a operelor muzicale, mai puțin taxa pe valoare adăugată, ce include venituri din publicitate și sponsorizări corespunzătoare utilizării operelor muzicale. În cazul SRR, baza de calcul asupra căreia se aplică procentul este reprezentată de veniturile alocate de la bugetul de stat, cu excepția: fondurilor alocate de la bugetul de stat pentru plata stațiilor de emisie, a radioreleelor și a circuitelor video și fonice datorate operatorilor economici din sistemul comunicațiilor, a fondurilor alocate de stat pentru costurile programelor Radio Chișinău.

În aprecierea Completului de arbitri, veniturile menționate de părți cu titlu de exemplu nu trebuie precizate într-o metodologie în sens enumerativ, ci trebuie specificat clar tipul de venituri asupra cărora se aplică procentul de 4%. Prin *venituri obținute de utilizator din activitatea de radiodifuzare a operelor muzicale, corespunzătoare utilizării operelor muzicale*, se înțelege partea din venituri care sunt obținute exclusiv ca urmare a activității de radiodifuzare de opere muzicale. Un exemplu de venituri care nu intră în baza de calcul este o parte din alocația de stat. Prin legea bugetară anuală se aprobă fondurile de la stat, alocate SRR-ului pentru acoperirea cheltuielilor de funcționare și dezvoltare. În concluzie, o parte din aceste fonduri alocate de la bugetul de stat au o destinație precisă și aceste fonduri nu pot fi destinate acoperirii altor cheltuieli. Prin Legea nr. 41/1994 s-au reglementat organizarea și funcționarea SRR-ului și SRTV-ului, iar prin art. 41 din lege, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 1/2017, se precizează: „Prin legea bugetară anuală se aprobă fondurile de la bugetul de stat, alocate Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune pentru acoperirea cheltuielilor de funcționare și dezvoltare”. Din analiza prevederilor legale precizate mai sus se reține că, spre deosebire de ceilalți utilizatori, SRR beneficiază, în temeiul art. 39 și 41 din Legea nr. 41/1994, și de alocații de la bugetul de stat, sume cu o destinație specială pentru acoperirea unor cheltuieli de funcționare și dezvoltare ale societății. Completul de arbitri reține că intenția legiuitorului a fost de a da un regim special acestor venituri și este destul de dificil a considera că aceste alocații bugetare ar face parte din categoria veniturilor

(2) Raportul va fi transmis în format scris și electronic și va fi însoțit de o adresă de înaintare semnată de reprezentantul legal al utilizatorului care va indica numărul total al operelor muzicale indicate în raport și volum electronic de date cuprins în acesta.

(3) Informațiile cuprinse în raport vor constitui baza de repartizare către titularii de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale a remunerațiilor astfel colectate de organismul de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor din domeniul muzical.

(4) La cererea motivată corespunzător a unui utilizator, organismul de gestiune colectivă desemnat colector a remunerațiilor convenite autorilor de opere muzicale are obligația să pună, prin mijloace scrise și/sau electronice, la dispoziția utilizatorului informațiile deținute cu privire la titularii de drepturi de autor ale căror opere au fost utilizate în activitatea de radiodifuzare, informații necunoscute utilizatorului din alte surse și necesare completării raportului lunar prevăzut la alin. (2).

8. Completul de arbitri, având în vedere disponibilitatea părților cu privire la exprimarea unui acord în referire la chestiuni ce au rămas în divergență chiar și în timpul soluționării prezentului arbitraj, va lua act de manifestarea de voință exprimată la termenul din 15.01.2018, respectiv de a se folosi doar sintagma „dobândă legală penalizatoare” și nu sintagma utilizată de UCMR-ADA în conținutul pct. 12 din propunerea UCMR-ADA, respectiv: „dobânzile penalizatoare prevăzute de lege pentru raporturile dintre profesioniști.”

În ceea ce privește solicitarea UCMR-ADA de a se indica în mod expres și penalități egale cu dobânzile penalizatoare aplicabile asupra remunerației trimestriale aferente aceluși trimestru pentru întârzierea depunerii rapoartelor prevăzute de prezenta metodologie de către utilizatori, Completul de arbitri arată că sancțiunile legale privind necomunicarea informațiilor sunt prevăzute în mod expres de legiuitor în conținutul Legii

privind drepturile de autor și drepturile conexe, art. 139² alin. 1) lit. d), iar momentul de la care curge obligația de plată stabilește totodată și momentul de la care se stabilește și obligația corelativă a plății de penalități, dacă este cazul.

Astfel, Completul de arbitri stabilește conținutul articolului 8 din metodologie ca fiind:

Art. 8. — Pentru întârzieri la plata remunerațiilor utilizatorii datorează organismului de gestiune colectivă desemnat colector dobânda legală penalizatoare.

9. Completul de arbitri va menține pct. 13 din proiectul de metodologie propus de UCMR-ADA, nefiind contestat ca formă și conținut, acesta urmând a fi conținutul art. 9 al metodei, respectiv:

Art. 9. — Gradul de utilizare a operelor muzicale de către serviciul de programe de radiodifuziune va putea fi verificat de organismul de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor din domeniul muzical, acesta fiind îndreptățit să realizeze sau să comande terților monitorizări ale activității de radiodifuzare a utilizatorilor.

10. Părțile au rămas în divergență cu privire la data intrării în vigoare a prezentei metodei.

Completul de arbitri consideră că raportat la momentul pronunțării Hotărârii arbitrale, în temeiul art. 131² alin. (8) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, pentru a se asigura securitatea raporturilor juridice, prezenta metodologie se va aplica începând cu data publicării acesteia în Monitorul Oficial al României, Partea I, data de la care acesta devine opozabilă tuturor utilizatorilor.

Astfel, Completul de arbitri stabilește conținutul articolului 10 din metodologie ca fiind:

Art. 10. — Prezenta metodologie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Completul de arbitri, analizând pct. 12 și 13 din proiectul propus de ARMMCF, susțineri existente și în proiectul comun depus de ARCA, SRR, SC A.G. RADIO HOLDING, EUROPE DEVELOPMENT INTERNATIONAL-R S.A., GMC, ARLR cu privire la declararea ca nulă de drept a oricăror clauze din prezenta metodologie ce ar deveni contrare dispozițiilor legale, precum și a stabili competența teritorială a instanțelor de judecată cu privire la litigiile ce ar rezulta din executarea obligațiilor utilizatorului, izvorâte din prezenta metodologie, urmează a le respinge motivat de faptul că aceste propuneri nu pot forma obiectul prezentei metodei, scopul metodei fiind acela de a fixa cadrul legal general valabil și opozabil *erga omnes*, fixând regula în materie cu privire la utilizatori, tipul gestiunii, baza de calcul, procent, iar declararea nulității sau stabilirea competenței privind chestiunile litigioase ce ar rezulta din aplicarea prezentei metodei nu este atributul Completului de arbitri, acestea fiind stabilite prin norme și dispoziții legale.

PENTRU ACESTE MOTIVE

Completul de arbitri

HOTĂRĂȘTE:

Respinge excepția necompetenței generale a Corpului de arbitri de pe lângă ORDA de a soluționa cererea SRR de stabilire a aplicabilității sau nu a TVA în cazul remunerațiilor reprezentând drepturile de autor, invocată de către UCMR-ADA, ca rămasă fără obiect.

Respinge excepția tardivității completării cererii reconvenționale formulate de către ARMMCF și SRR, invocată de UCMR-ADA, ca neîntemeiată.

Respinge excepția tardivității pe cererile depuse la dosar, formulată de EUROPE DEVELOPMENT INTERNAȚIONAL ROMÂNIA-R S.A., ca neîntemeiată.

Respinge excepția autorității de lucru judecat a Deciziei Civile nr. 271A/02.11.2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.731/2/2017 privind veniturile care constituie baza de calcul al remunerațiilor, invocată de UCMR-ADA, ca nefondată.

Admite în parte cererea de arbitraj formulată de UCMR-ADA, Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor (UCMR-ADA), cu sediul în municipiul București, Strada Ostașilor nr. 12, sectorul 1.

Admite în parte cererile reconvenționale formulate de Asociația Radiodifuzorilor Mici și a Micilor Comunicatori de Fonograme (ARMMCF) cu sediul în Brăila, str. Ștefan cel Mare nr. 281, județul Brăila, CUI 30744800; Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA), cu sediul în București, intrarea Victor Eftimiu nr. 5—7, et. 9, ap. 58, sectorul 1, cod fiscal 7965700; Societatea Română de Radiodifuziune (SRR) cu sediul în București, str. General Berthelot nr. 60—64, cod fiscal RO8296093; Asociația Radiourilor Locale și Regionale (ARLR), cu sediul în București, bd. Iuliu Maniu nr. 7, corp A, intrarea 3, et. 3, sectorul 6, CIF 31173508; Europe Development International-R — S.A. (EUROPA FM), cu sediul în București, str. Amiral Horia Măcelariu nr. 36—38, sectorul 1, cod fiscal R11717605; A.G. Radio Holding — S.R.L., cu sediul în București, Splaiul Independenței nr. 319, Sema Park, RiverViewHouse, Corp Est, etaj. 7, sectorul 6, CUI 31491668; Grupul Media Camina — S.R.L. (GMC) cu sediul în București, Bd. Ficusului nr. 44 A, sectorul 1, CUI 15081313 pentru stabilirea formei finale a Metodei având ca obiect utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organismele de radiodifuziune.

Stabilește forma finală a Metodologiei având ca obiect utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organismele de radiodifuziune astfel:

METODOLOGIE

privind utilizarea prin radiodifuzare a operelor muzicale de către organismele de radiodifuziune

Art. 1. — Utilizarea de către organismele de radiodifuziune a operelor muzicale aflate în termenul legal de protecție se poate face în baza unei autorizații licență neexclusivă eliberată de organismul de gestiune colectivă desemnat colector prin decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturi de Autor al remunerațiilor prevăzute de prezenta metodologie.

Art. 2. — Prin *utilizator* se înțelege orice persoană fizică autorizată sau persoană juridică, deținătoare a unei licențe audiovizuale acordată de Consiliul Național al Audiovizualului, care radiodifuzează, prin orice mijloc sau procedeu, opere muzicale, în cadrul unui serviciu de programe de radiodifuziune, astfel cum este definită radiodifuzarea prin art. 15¹ din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) În scopul încheierii autorizației licență neexclusivă, utilizatorul are obligația să depună, la sediul organismului de gestiune colectivă desemnat colector, o cerere de autorizare semnată de reprezentantul legal, care să cuprindă:

— datele de identificare ale utilizatorului și denumirea serviciului de programe;

— ponderea medie estimată a utilizării operelor muzicale în cadrul serviciului de programe.

(2) Utilizatorii au obligația de a atașa cererii de încheiere a autorizației licență neexclusivă copii de pe licența/licențele audiovizuale eliberate de Consiliul Național al Audiovizualului.

Art. 4. — Utilizatorii au obligația să plătească organismului de gestiune colectivă desemnat colector prin decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturi de Autor o remunerație procentuală trimestrială reprezentând drepturile patrimoniale de autor convenite tuturor titularilor de drepturi pentru radiodifuzarea operelor muzicale, după următoarea formulă de calcul:

$$R = B \times 4\% \times P\%, \text{ unde}$$

R — este remunerația convenită tuturor titularilor de drepturi pentru radiodifuzarea operelor muzicale

B — este baza de calcul în lei, determinată conform art. 5 de mai jos pentru fiecare serviciu de programe radiodifuzat;

4% — este remunerația procentuală trimestrială datorată pentru radiodifuzarea operelor muzicale;

$P\%$ — este ponderea utilizării operelor muzicale în totalul timpului de emisie determinată pentru fiecare serviciu de programe radiodifuzat.

Art. 5. — Baza de calcul asupra căreia se aplică remunerația procentuală prevăzută la art. 4 din prezenta metodologie este reprezentată de veniturile trimestriale obținute de utilizator din activitatea de radiodifuzare a operelor muzicale, corespunzătoare utilizării operelor muzicale.

Pentru utilizatorii care nu obțin venituri, baza de calcul al remunerației o constituie totalitatea cheltuielilor efectuate de către utilizator ocazionate exclusiv de activitatea de radiodifuzare de opere muzicale, în trimestrul pentru care remunerația este datorată.

Art. 6. — Remunerația stabilită conform art. 4 din prezenta metodologie se plătește organismului de gestiune colectivă desemnat colector până în ultima zi a lunii următoare trimestrului pentru care este datorată, dată până la care utilizatorul are obligația de a transmite organismului de gestiune colectivă desemnat drept colector prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturi de Autor în format electronic și un raport semnat de reprezentantul legal al utilizatorului cuprinzând datele de identificare ale acestuia, denumirea serviciului de programe de radiodifuziune și baza de calcul al remunerației.

Art. 7. — (1) Până la data de 15 ale fiecărei luni, pentru luna precedentă, utilizatorii au obligația de a depune la organismul de gestiune desemnat colector prin decizie a directorului general al Oficiului Român de Drepturi de Autor, pentru fiecare serviciu de programe, un raport cuprinzând lista operelor muzicale utilizate zilnic, cu menționarea denumirii fiecărei opere muzicale difuzate, a autorilor fiecărei opere muzicale (compozitori, textieri, aranjeri) și a duratei de radiodifuzare a fiecărei opere muzicale.

Denumire SERVICIU DE PROGRAME							
Data zi/lună/an	Ora de început hh:mm:ss	Ora de sfârșit hh:mm:ss	Durata de utilizare în secunde	Denumire operă muzicală	Compozitor	Textier	Aranjor

(2) Raportul va fi transmis în format scris și electronic și va fi însoțit de o adresă de înaintare semnată de reprezentantul legal al utilizatorului care va indica numărul total al operelor muzicale indicate în raport și volum electronic de date cuprins în acesta.

(3) Informațiile cuprinse în raport vor constitui baza de repartizare către titularii de drepturi patrimoniale de autor de opere muzicale a remunerațiilor astfel colectate de organismul de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor din domeniul muzical.

(4) La cererea motivată corespunzător a unui utilizator, organismul de gestiune colectivă desemnat colector al remunerațiilor convenite autorilor de opere muzicale are obligația să pună, prin mijloace scrise și/sau electronice, la dispoziția utilizatorului informațiile deținute cu privire la titularii de drepturi

de autor ale căror opere au fost utilizate în activitatea de radiodifuzare, informații necunoscute utilizatorului din alte surse și necesare completării raportului lunar prevăzut la alin. (1).

Art. 8. — Pentru întârzieri la plata remunerațiilor utilizatorii datorează organismului de gestiune colectivă desemnat colector dobânda legală penalizatoare.

Art. 9. — Gradul de utilizare a operelor muzicale de către serviciul de programe de radiodifuziune va putea fi verificată de organismul de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale de autor din domeniul muzical, acesta fiind îndreptățit să realizeze sau să comande terților monitorizări ale activității de radiodifuzare a utilizatorilor.

Art. 10. — Prezenta metodologie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Cu apel în termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 22.01.2018, la sediul Oficiului Român pentru Drepturi de Autor (ORDA).

Complet de arbitri:

— Bucur Robert	— președinte
— Chelaru Cristina	— arbitru
— Romașcanu Nicoleta Cristina	— arbitru
— Dimofte Gabriela	— arbitru
— Stângu Lucian	— arbitru

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2018 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2018 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

